

TORONYIRÁNY

XVIII. 36.

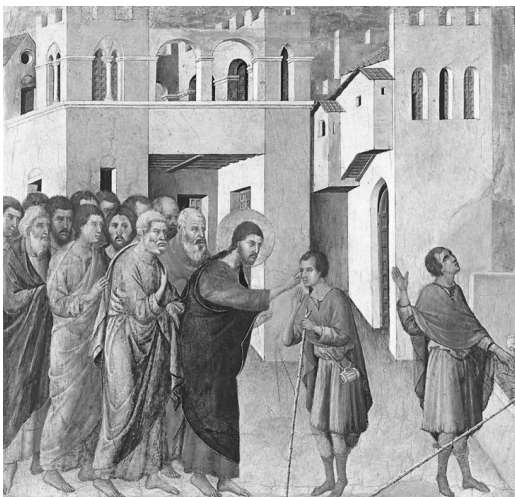
2024. szeptember 8.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 23. vasárnap

Szeptember 14. A Szent Kereszt felmagasztalása

Eredetileg mindnyájan siketnémák voltunk lelkileg. A bűn siketnémái. A bűn meggátolja fejlődésünket, előrehaladásunkat szellemileg, lelkileg, és gátolja az egyházban való teljes részvételünket. Az újjászületés fürdőjében megújulva tűntek el akadályaink, fogyatékoságaink. S ha a bűn „betegségeibe” kerültünk, Jézus újra és újra meggyógyított minket.

Ki ne érezte volna már Jézus lelki gyógyításainak nagyszerű eredményeit. Mennyire másként, tisztábban és világosabban értjük Isten szavát és az emberek beszédét, ha gyógyult lélekkel hallgatjuk azt. És mennyivel szebb, értelmesebb minden szavunk, ha a kegyelem és a szeretet szüli és irányítja! Aki a szeretet hallásával hall, észreveszi a szomszéd panaszában a segítségkérést, a bánatos beszédben a vigasztalásra várót. És aki a szeretet nyelvén tud beszélni, tovább tudja adni lelki boldogságát és békéjét, örömet tud szerezni másoknak. S akinek Isten dicséretére nyílik ajka, s Jézus szavaival tud imádkozni, az megtalálta a legszebb és legközvetlenebb kapcsolatot az Isten felé.

Urunk, nyisd meg a mi fülünket és beszédünket még jobban a te igéd meghallására és dicséreted énekére!

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Iz 35,4-7a** A végidőkben, az idők teljességében maga Isten ad szabadulást, erőt és bátorságot, ő szolgálat igazságot népének és orvosol minden emberi nyomorúságot.
- Jak 2,1-5** Akik Jézus közösségének, egyházának tagjai, azok ne legyenek személyválogatók.
- Mk 7,31-37** Jézus a Galileai-tó közelében meggyógyít egy siketnémát, akit bizalommal eléje hoznak.

Egy siketnéma meggyógyítása

A bevezető vers ismét Jézus útját idézi fel, amelyet a Jézussal találkozó beteg, illetve a Jézushoz intézett kérés bemutatása követ (31-32). Jézus gesztusaival és szavaival meggyógyítja a dadogót (33-35), majd titoktartásra inti a jelenlévőket, de azok „annál inkább” hirdetik az eseményt (36). Csodálkozásukat az evangélista fel is idézi (37). A jelenetnek különös súlyt ad, hogy az evangélista arámul is idézi Jézus mondását. Arról, hogy a hallás jelképes értelmű, s az Isten országa befogadását is jelentheti, már a magvetőről szóló példabeszéd, sőt a magyarázat elé ékelt izajási idézet is tudósított (vö. 4,3-12). A hallás pedig összefügg a beszéddel: csak az hirdetheti tisztán Isten szavát, aki meg is értette, be is fogadta. A pogányok földjén járó Jézus mintha újrakezdené tanító körútjait, s ismét azt a különös csodálatot és megfőkezhetetlen örömet kelti az itt lakókban, mint amelyet első tetteivel Kafarnaumban kiváltott (vö. 1,27köv 44 köv.). Amerre jár, helyreállítja a teremtett világ jószágát és teljességét. Vajon a betegnek a tömegetől való elkülönítése, illetve a vele való legszorosabb kapcsolat, ahogy majd a betszaidai vak esetében is (vö. 8,23), nem hasonlítja ezt a beteget a tanítványokhoz, akiket Jézus kiválasztott és magához rendelt (vö. 3,13)? Hallásukat és látásukat mindenesetre nekik is Jézus fogja visszaadni. A 31. vers leírása szerint Jézus nem közvetlenül, a legrövidebb, lényegében keletre vezető úton tér vissza a Galileai-tó partjára, hanem előbb északra megy, Szidón irányába, s csak azután fordul keletre. Úgy tűnik, hogy „körutat” tesz a pogányok vidékén. Fönícia déli területén, azután áthalad Dekapolisz „közepén” (ana meszon), azon a területen, ahol egyesek már elterjeszthették csodáinak hírét (vö. 5,20). Egy embert Jézushoz visznek, vagyis vezetnek, ahogyan az érzékszerveikkel nehezen tájékozódókat támogatni kell. Az illető süket, vagyis egyáltalán nem hall, illetve ebből fakadóan csak nehezen, valószínűleg érthetetlenül beszél. Az Ószövetség ismerte a súlyos beszédhiba okozta szenvedést (vö. Zsolt 38,13), a visszanyert, vagy csodálatosan elnyert hallást, és a beszéd képességét Isten különleges ajándékának tartotta (vö. Kiv 4,11; Iz 35,5-6). Az emberek Jézusban csodás gyógyítót látnak, de az olvasó nem felejtheti el, hogy Jézus minden tettét Isten Lelkének erejében viszi végbe, s hogy általa éppen Isten országa valósul meg (vö. 1,9-11.14-15).

A kérés, hogy Jézus gyógyítson, a gyógyító csodaelbeszélések visszatérő eleme. A parakaló ige szó szerint azt jelenti, „mellé hívni”, „odahívni”, s ez is többször kifejezi a könyörgést, hogy Jézus „álljon oda” valaki mellé (vö. 1,40; 5,23; 8,22). Az érintés általi gyógyítás is visszatérő elem (1,31.41; 5,23.41; 8,22; 9,27). Az elbeszélő most a gyógyító Jézusra és tetteire koncentrál. Ő ugyanis szintén egyedül akar maradni a süketnémával (33. vers). Egyfelől továbbra is titokban igyekszik tartani tetteit, másfelől azonban a személyes törődés is vezet: békében és nyugalomban akar maradni a beteggel (vö. 8,22-26). Miután félrevonta a beteget, külön-külön törődik azokkal a fontos szervekkel, amelyeket a betegség megbénított. A korabeli hellenista irodalomból nyilvánvaló, hogy a nyálban az ókori ember gyógyító erőt sejtett (Plinius, Nat. Hist. XXVIII,4; Tacitus, Annales IV,81-82; vö. Jn 9,6). Míg a 8,23 közvetlenebbül fogalmaz, ez a vers azt sejteti, hogy Jézus a saját kezét nyálazza be, s ezzel érinti a néma ember nyelvét. Az égre tekintés (34. vers) gyakran az imádság része (vö. Zsolt 123,1; Lk 18,13; Jn 11,41). Márk evangéliumában a kenyérszaporításban jelenik meg újra az égre tekintés motívuma (Mk 6,41), és azt hangsúlyozza, hogy Jézus az Atya akaratával összhangban, az ő hatalmával cselekszik. A fohász (vagy sóhaj?) Márk saját megjegyzése (7,34; 8,12). Ez arra utal, hogy Jézus belsőleg részt vesz a beteg szenvedésben és fájdalmában, s kevésbé tekinthető a gyógyító cselekvésor részének. A gyógyulást előkészítik és valamiképpen érzékeltetik is az eddigi cselekedetek, de valódi forrása Jézus parancs szava. A szerző arám nyelven idézi, majd le is fordítja Jézus szavát. A pogány csodaelbeszélésekben idézett varázsigék (részisz barbariké) gyakran mindenki számára érthetetlen halandzsza szöveget jelentettek, s nem értelmes szót, mint itt (vö. 5,41). A gyógyulás tényét a következő vers rögzíti (35. vers), mégpedig Jézus cselekvésének megfelelően mindkét szervet külön is megemlítve. A beteg immár „helyesen” beszél, vagyis valamennyire, dadogósan eddig is beszélhetett, ahogy a születésüktől fogva siketek gyakran ma is megtanulnak artikulálni. Jézus erre valószínűleg a gyógyulás eddig távolabb álló tanúhoz fordul, hiszen többes számban „nekik” tiltja meg, hogy beszéljenek. Az 1,44-45-ben tapasztaltakhoz hasonlóan, amikor a leprás meggyógyítása után hangzott el ilyen tiltás, az eredmény épp az ellenkezője. Az emberek még inkább hirdetik (kérüszó – az igének gyakran vallásos jelentése van; vö. 1,4.7; 1,14-15; 3,14 stb.), amit Jézus tett. A jelenetet befejező vers azonban mintha még tovább szélesítené a kört, s olyan embereket idéz, akik már nemcsak erről az esetről, hanem Jézus mindenféle jótettéről nyilatkoznak. Állapotukat, az embert magával sodró örvendezést, az evangélista két végletéig fokozott szóval tudja csak leírni, amelyek szó szerint nagyjából azt jelentik, hogy az emberek „igen teljesen magukon kívül voltak”. A meggyógyult ember a többiekkel együtt reményének beteljesülését hirdeti. Rá is vonatkozik, hogy Jézus „mindent jóvá tett” (perfectum alak, mint az 1,14 „közel van az Isten országa” mondatában, amely a kialakult állapotot tükrözi). Kijelentésük azonban azt a megállapítást is eszünkbe juttatja, amellyel Isten a teremtés művének teljességét nyugtázza a Ter 1,31-ben: „Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott.” Jézus jelenlétével új teremtés valósul meg, helyreáll a teremtés Istentől akart rendje, illetve megvalósul az, amivé a teremtett világ a megváltás által lehet. Az Iz 35,4-6 szerint a messiási idők áldása a süketek és némák gyógyulása. A Bölcs 10,21 ugyanezt Isten bölcsességének tulajdonítja: „Mert a bölcsesség megnyitotta a némák száját és ékesszólóvá tette a gyermekek nyelvét.” Jézus tehát Isten üdvözítő erejével cselekszik, tapasztalhatóvá teszi az Isten országának közelségét. A pogányok földjén értik meg először, hogy milyen óriási jelentősége van Jézus tetteinek. Az emberek, akik műveinek „jóságát” hirdetik, szemükkel valóban látnak, fülükkel valóban hallanak, sőt Jézus a nyelvüket is megoldotta: Istent dicsőítik mindazért, amit közöttük végbevitt.

Martos Levente

Nem leszek ideges! (16.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

3. Gyógyítás

Az Istenben való elnyugvás a Szentlélek hatása. Erről a békéről mondta az apostol, hogy minden fogalmat meghalad. Már az Öszövétségben is azt tanácsolta Isten az embernek, hogy menjen utána, keresse őt, vadásszon reá. Az Istenben való elnyugvást az Isten jelenlétében való hívó, szerető megmaradásban találja. Belőle jön a béke, ha az ember imájával Őt keresi. Minden, ami szétszórt, távoltartandó. Szent Ignác lelkigyakorlatos könyvében előírja, hogy elmélkedni elsötétített helyen, nyugodt testtartással, akár térden állva, akár – hogy testünket és lelkünket nyugalmi állapotba hozzuk – ülve, vagy a földön háton fekve, vagy ha úgy jobban megy, állva kell.

Mindenekelőtt az Istenben való elnyugváásra kell lelkünket elvezetnünk. Koncentrálódjunk kényszer nélkül az ő kedves jelenlétében. Ő az örök nyugalom és csendes béke képe. Ha azután egy időre elértük az ilyen lehető legnagyobb fokú nyugalmat, lássuk meg Istennek lelkünkben való jóságos bennlakását, figyeljük milyen szeretettel néz ránk, érezzük, hogy mindig közel van hozzánk. Ő akie lenni, s akinek tetszeni akarunk. Ennek a nyugalomnak talaján minden őszinte és odaadó lélek megtalálja, megéli majd az újra ébredő lelki békét, s az istenszeretet áldásait. Meg fogja élni az Istennel való egyesülést. Saját adottságainak arányában nagy hatalommal vonzza majd lelkét a nyugalom élménye Isten felé. „Jöjjetek, ízelejtétek, milyen édes az Úr!” „Valóban itt van Isten háza, és nem tudtam.”

A lélek nyugtalanságának csaknem mindig a félelem az oka és ezért ne foglalkozzék az ideges ember túlságosan sokat bűneivel, de induljon ki Isten jóságából, irgalmasságából és nyugodjon el ebben a gondolatban: „Isten bűneim ellenére is szeret.” Ha az elnyugvás élményét heves, erős, feltörő érzelmek kísérik, úgy az élénk vérmérsékletű emberek gyakran túlságosan érzelmeiknek adhatják át magukat, ahelyett, hogy csendesen megmaradnának Isten akaratában. Elfáradnak, mert túlságosan megoldoztatják kedélyvilágukat. Minél nyugodtabban adjuk át magunkat Istennek, minél készségesebbek vagyunk akarata előtt, annál több erőt, több bátorságot merít a lélek Isten Lelkéből arra, hogy lemondjon mindarról, ami nyugalomát veszélyezteti. Érti a vonzást, érti a Szentlélek fuvallatát, új örömet, új bátorságot, új erőt érez magában nyugalomának megrablójával, a félelemmel szemben. Szalézi Szent Ferenc mondja, hogy ifjúságában nagyon félt, ha valahol sötétben egyedül maradt. Később azonban, amikor Isten jelenlétének gondolatát felfogta, nagyon szívesen járkált sötét éjjel egyedül; hiszen Isten vele volt, hiszen Istennel foglalkozhatott. Aemilia nővér, a Szent Kereszt Leányai közül való szerzetesnő mondja el magáról, hogy természeténél fogva félnék volt, de hogy ez a félnéksége, miután először élte meg az Istenben való elnyugvás élményét, tökéletesen elmúlt, úgyhogy attól kezdve teljes szabadsággal érintkezhetett volna akár fejedelmekkel, akár királyokkal is.

Az Istenben elnyugvás élményére való emlékezés már önmagában visszaadja a lélek bátorságát és nyugalomát. Az ideges ember, régi szokásával ellentétben, vágyakozni fog az Istennel való egyedüllét után, s az ima és az Istennel való érintkezés lesz legnagyobb gyönyörűsége.

Idővel még az sem esik majd nehezebbre, hogy munka közben nyugodtan Isten jelenlétében tudjon maradni. Egyszerűbbé válik szellemi és érzéki életében, egy egységes nagy gondolat tölti be őt, nyugalmat ad neki bármilyen külső benyomással szemben. Időnként természetesen vissza fog térni nyugtalansága, mely Istennel szemben is hajszoltságra ösztökéli. A mély érzésű lélek erősebben vesz részt érzelmeivel az Istennel kapcsolatos élményekben; ez az erős részvétel a kedélyvilág felfokozott tevékenységét vonja maga után és megzavarja a lélek békéjét. Ilyenkor megint csak a nyugalmat kell helyreállítani, mert a nyugtalanság a régi ideges adottságok felülkerekedését jelzi.

A befelé forduló, elmélyedésre képes lelket könnyen nyugtalanítja az önkínzó büntudat, az önvád, a kényszeres vádaskodás, különösen akkor, ha nehezen tud Isten nyugalomában megmaradni. Az ilyen lélekben nem él saját gyenge természetének és Isten nagy irgalmasságának tiszta ismerete. Azt hiszi, hogy az Istenben való elnyugvás élménye, amelyet visszakíván, saját erejének műve volt. Túlságosan bízik saját tevékenységében, túl kevésbé Isten irgalmasságában és ezért nem keresi eléggé minden eseményben Istent és az ő szent akaratát. Az Istenben való elnyugvás lényege akaratunknak az ő akaratával való egyesítése, mely minden eseményben és a mindennapi kötelességünkben megnyilvánul. Isten vezetése lelkünkben az ő jelenlétének megismerése, s az ő gondviselésében való elnyugvásunk által történik. Amint készek vagyunk arra, hogy ennek a vezetésnek fenntartás nélkül átadjuk magunkat, az Istenben való elnyugvás állandó állapotunkká válik, amelyben mindjobban megértjük önmagunkat és mindjobban uralkodunk ösztöneinken. Az Istenben való elnyugvás utáni vágy az a csillag, amely nyugtalan ösztöneink tökéletes gyógyulásáig világít nekünk. „Akik Isten lelkétől vezetettek magukat, azok Isten gyermekei.”

Az ideges szangvinikus

Az ideges ingerlékenységet sokan szangvinikus higanytermészetnek minősítik. Ez a tévedés az oka annak, hogy az ideges gyermekeket azután teljesen elhibázottan kezelik. Hogy lehetne egy szangvinikus ideges, amikor semmiféle nyomást nem ismer és minden kellemetlenséget félvállról vesz? Hogy idegesíthetne valakit a „vidám ifjú” és „kacagó leány”, akit minden társaságban szívesen látnak, aki barátságos, derűs, mindig jókedvű lényével kirázza embertársait levertségéből és elfeledtetni velük gondjaikat? Ezek valóban nem vállnak könnyen idegesekké, de gyakran eleve azok adottságaiknál fogva. Az ideges túlingerültség a szangvinikus embernek is nehézségeket okoz. Jó tulajdonságait az ingerlékenység felfokozhatja úgy, hogy túl vidám, túl jókedvű, túl vicces lesz, megfélelkezik az illem határaitól, könnyelmű, szabados élvezet hajhásszá válik és minden kedvessége ellenére is elveszti az emberek becsülését. Lapos ítélkezése sem válik javára. Szeszélyes, ingerült lesz, ellentmond mindenkinek. Ha hűvös a vérmérséklete, minden megerőltető munkát elkerül, panaszkodik másokra, hiú és érzékenykedő. Optimizmusa meggondolatlan és a könnyelműség látszatát kelti. Nem törődik a veszéllyel, mely pedig éppen barátkozó hajlamánál és az emberi hízelkedésről alkotott képzeténél fogva mindenütt fenyegeti. Ha érzékisége felébred, nem igen ismer határt. A „vidám embert” mindenki szereti, azt gondolják, nem törődik semmivel. Igaz, hogy a melankolikus és kolerikus vérmérsékletnek jót tesz egy kis szangvinikus behatás, az ideges azonban örüljön, ha nem tisztára szangvinikus.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Ünnepek lelke (2.)

Nem szociológiai helyzetkép, hanem a vágy tiszta akvarellje ez. A mai falut, vidéket, természetet kereső benső óhaja is, aki menekül a metropoliszok rideg árnyékából. A mai idők képzőművészetében újra megjelenik a természetes, manipulálatlan világ, ahogyan az impresszionisták fölfedezték.

Ami a természet titka, az a léleké is. A megfoghatatlan érzésben az érzékszervek közvetítő szerepe akkor, amikor „minden elaljasult”. Az irodalomnak helye lenne a rendbetételnél, zsoltárszó mellett költői hangoknak... Hamis legendák – kifordított érzésfutamok vibrálnak széttördelt sorokban, fonákját érzik csak a szavaknak, elaljasított életproramok pásztázzák a képernyőt, internet-hálózatot. Hogy lenne tisztesség is? Van. Azonban egyre inkább elszabadul a gátlástalanság...

Az ünnep valóságos „pasztoráció” lehet a szokásokban. Lépjen föl ismét a szakralitás!

Harsányi Lajos életműve – ha tehetné – visszahozhatná az olvasatban ezt a jó értelemben vett idilli világot: a valóságot, amelyben mindig fölfénylik az ártatlanság kora. Szentekkel kapcsolatos versei közt van egy felejthetetlen, amely az előbbiekre rímekkel válaszol. A jegyes című. Mária és József kiválasztottságában, égi és földi találkozásában a lélek legrejtettebb szentsége:

„Szép almapiros arca csupa készség.
Ruhája durva és kopott a válla.
De mindig tiszta szalmaszín szakálla
És öreg szemé, mint júniusi kék ég.

Szorgoskodik a szilfaerdő alján.
Fát döntöget, mint régimódi ácsok.
Körötte zöldveres harkály kopácsol
S a táj egy szent titoktól szinte halvány.

A munka mellől gyakran néz vigyázva
Az elvarázsolt tömjénszagú házra
Hol Mária szent ihletben dalogat.

Fohászkozik. A távolba mereng el
És este vágyó, álmatag szemekkel
Soká nézi az ostyaszínű holdat.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szeptember 8. és 12. között rendezi a hagyományos Mária Napokat. A program szeptember 8-án, vasárnap 16.30 órakor rózsafüzérrel kezdődik, 17.30 órakor énektanulás, 18.00 órakor szentmise, melyet Kocsis Tamás, görögkatolikus pap celebrál, majd a Taizében járt zarándokok vetített képes beszámolója következik.

Szeptember 9-én, hétfőn rózsafüzéres találkozó. 16.00 órakor Szűzanya köszöntők éneklése, 17.00 órától rózsafüzér, 18.00 órakor szentmise: Gáll Szabolcs, az egyházmegye idei újmisési papja, zenei szolgálat: Kovács Gábor kántor.

Szeptember 10-én, kedden 16.45 órától rózsafüzér, 18.00 órakor szentmise: Fehérvári Jákó bencés szerzetes, zenei szolgálat: a Szentmihályi templom énekkara Bauer Ferenc és Szakál Zsolt vezetésével, majd énekes dicsőítés.

Szeptember 11-én, szerdán egész napos szentségimádás: 8.00 órakor szentségkitétel, reggeli zsolozsma, 8.30 órakor Oltárszentség, rózsafüzér, 9.00 órától 16.15 óráig csöndes adoráció, 16.15 órakor Isteni irgalmasság rózsafüzér, 16.30 órakor rózsafüzér papi hivatásokért. (Serra imamozgalom imáival), 17.15 órakor esti zsolozsma, 17.30 órakor szentségi áldás, majd énekpróba. 18.00 órakor szentmise: Orcsik Károly, a betegek kenetének kiszolgáltatása. Zenei szolgálat: egyesített gitáros énekkar, szentmise után: Szűzanya köszöntők éneklése, örömeleklés.

Szeptember 12-én, csütörtökön 16.30 órakor rózsafüzér, 17.30 órától zenés áhítat, Szűzanya köszöntés a Szent Cecília énekkarral, 18:00 órától szentmise: Németh László Imre, zenei szolgálat: Szent Cecília énekkar, vezényel Szántóné Babi. A szentmise után a miséző vendég előadása: „Róma és a Vatikán magyar szemmel, 22 év tapasztalatával”.

Tanévnyitó szentmisére várják szeptember 15-én, jövő vasárnap 18.00 órakor a Belvárosi Plébánia közösségéhez tartozó családokat, óvodásokat, diákokat és tanáraikat a Székesegyházba. A plébánia munkatársai kérik a diákokat, hogy az alkalomra hozzák magukkal szimbólumként az iskolatáskájukat, mert a liturgia keretében Isten áldását kérik az egész tanéves munkájukra.

A Belvárosi Plébánián szeptember 17-én indulnak el a szentségi felkészítő hittanórák. Az elsőáldozási felkészítők minden kedden 16.00 órakor kezdődnek. A bér márkózási felkészítő első alkalma szeptember 29., vasárnap 16.00 óra. Várják a gyerekeket ezekben az időpontokban a plébánia hittantermébe. Jelentkezés a kihelyezett szórólapokon, részletek a plakátokon, vagy a www.fogadalmitemplom.hu oldalon.

Szeptember 17-én, kedden 9.30 órától a Katolikus Házban ismét elindul a Belvárosi Plébánia baba-mama klubja, ahová szeretettel várják a kisgyermekes anyukákat.

A Gál Ferenc Egyetem szegedi Teológiai Kara szeptember 10-ig várja a jelentkezőket az alábbi, államilag elismert hitéleti szakokra: katekétá-lelkipásztori munkatárs, katolikus teológus, hittanár-nevelőtanár, pasztorális tanácsadás és szervezettefejlesztés, katolikus egyház- és művelődéstörténet. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, a hitéleti mesterképzésekre bármilyen alapidplomával lehet jelentkezni. Ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvvizsga lehetősége várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat. Jelentkezni az egyetem honlapján (gfe.hu) lehet.

A szeptember 20-22-i hétvégén a 18-35 év közötti fiatalok számára Új élet Krisztusban címmel kurzust szerveznek a felsővárosi plébánián. A lelkigyakorlatot szintén fiatalok, egyetemisták szervezik. A kurzus témája a legalapvetőbb: **Mit jelent kereszténynek lenni? Mi az Örömhír? Ki Isten? Az intenzív lelkigyakorlat előadásokból, tanúságtételekből, szemléltetésekéből, közös imákból, énekekből, tevékenységekből áll majd. Szeretettel várnak a szervezők mindenkit, aki nyitott elmélyíteni Krisztusba vetett hitét. További információk és jelentkezés a <https://szentandras.ujevangelizacio.hu/node/3893> honlapon.**

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 17. alkalommal rendezi meg a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, Szent Gellért vértanú ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 23-tól október 2-ig tartó hangversenysorozaton neves külföldi és magyar művészek lépnek fel. A Székesegyházban megrendezésre kerülő hangversenyek, kamarazenekari koncertek és előadások ingyenesen tekinthetők meg, kivéve a Korábban Érkeztem Alapítvány koncertje. Az Alapítvány koncertjére a támogatói jegyek megvásárolhatóak a Koramentorházban szeptember 16-tól minden hétköznap 15-18 óráig. (6726 Szeged, Fő fasor 9. szám alatt). A részvétel nem igényel előzetes regisztrációt, az ültetés érkezési sorrend alapján történik. A fesztivál részletes programja a szentgellertfesztival.hu világhálós oldalon olvasható.

Házasságra készülő párok számára szervez Jegyes Hétvége címmel programot a Házasság Hétvége nevű katolikus lelkeségi mozgalom Szeged-Szentmihályon október 25-től 27-ig. Az esemény a résztvevő pároknak olyan intenzív lelki felkészülést ajánl, amely lehetőséget ad számukra a szentségi házasság valódi értékeinek és kérdéseinek közös körüljárására, döntésük megerősítésére vagy átgondolására. A Házasság Hétvége lelkeségi mozgalom keretében Thorday Attila esperes-plébános tavasszal három ilyen alkalmat szervezett az ország különböző pontjain, összességében viszont csak ezt az egyet, azoknak, akik jó időben, nyugodt körülmények között szeretnének készülni a jövőjükre. Jelszavuk: „Az esküvő csak egy nap, a házasság egy életre szól!” Bővebb információ a jegyeshetvege.hu oldalon olvasható. Jelentkezni az alábbi oldalon található űrlap kitöltésével lehet: <https://forms.gle/nCuxbbguLhPYffHsL7>.

Október 5-ére, a Máriagyúdi Kegyhelyhez szervez egy napos zarándoklatot a Szeged-Felsővárosi Plébánia. A nap folyamán ellátogatnak még Bátára, a Szent Vér Bazilikához, és Villányba is. Az utazás busszal történik, indulás reggel 7 órakor a Felsővárosi Plébánia elől, érkezés 19-20 óra között. Az étkezés egyénileg történik. Jelentkezni a plébánia irodájában munkaidőben, vagy a sekrestyében lehet szeptember 20-ig. Részvételi díj 1 fő esetén 7.000,- Ft, de egyszerre több jelentkező esetén kedvezményt tudnak biztosítani. Lelkivezető: Serfőző Levente, szeged-felsővárosi plébános.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.